

1. adventná nedeľa, C

Blíži sa vaše vykúpenie.

Dnes pribudli do našich kostolov, príbytkov, adventné vence. Prítomnosť tohto venca, svieca ktorá je na ňom zapálená sú neklamným znakom, že nastal čas našej vnútornej prípravy na slávenie dní, v ktorých si pripomenieme príchod Božieho syna na našu zem. Slávením dnešnej liturgie vstupujeme do obdobia adventu.

Slovo advent znamená prípravu na príchod. Toto očakávanie môže mať mnoho podôb, rozličný priebeh, či atmosféru. Povedzme si úprimne, koľko rás sme pre viac, či menej dôležité veci znervózneli, boli sme podráždení, nepríjemní.

Akí sme podráždení, keď niečo nejde tak, ako si to predstavujeme.

Dnešný človek je nedočkavý, netrzeplivý, nedokáže čakať. Ľudia sa ponáhľajú po chodníkoch, na cestách, v rozhovoroch, pri stretnutiach... možno preto, aby toho čo najviac stihli, aby si čím skôr užili život; skrátka, aby boli aspoň minimálne úspešní a aby sa ten úspech dostavil čím skôr.

Adventom si ako veriaci uvedomujeme aj iné čakanie. Toto obdobie je nie len prípravou na slávenie udalostí, ktoré sa historicky stali. Spomenuté obdobie je aj prípravou na definitívny príchod Ježiša Krista v sláve, na konci vekov.

Dejiny kresťanského očakávania sa tiahnu od obdobia prvotnej Cirkvi. Charakteristickým znakom tohto očakávania bola vnútorná túžba po osobnej svätosti, ako spôsob prípravy na najdôležitejšie životné stretnutie človeka s Bohom.

Preto je advent časom pokoja, snahy o vnútornú rovnováhu a prípravu na slávny príchod Ježiša Krista na konci vekov.